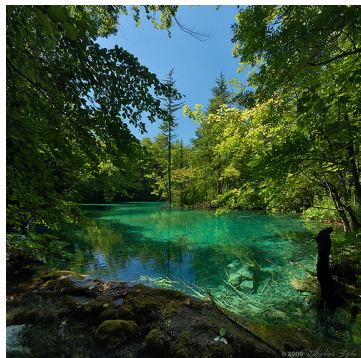

Autor: Karel Kaiser

Vinou skupin, které redukovaly problém ochrany přírody na mediálně líbivý boj za jedno atraktivní téma, nebo naopak těch sil, které úspěšným poukazem na dogmatické postoje skupiny první prosazují obětování kvality bytí za bezohledný růst a bohatnutí arogantních nadnárodních společností získal pojem ekologie určitý pejorativní význam, nebo alespoň stigma zbytečného. Dnešní tzv. ekologická hnutí jsou jen zbytky radikálních osmašedesátníků a neomarxistů, kteří si z ochrany biodiverzity udělali obušek na nenáviděnou civilizaci. Přišel čas vrátit environmentální myšlení k jeho kořenům – konzervativní revoltě!

Ekologie, dle *Slovníku politického myšlení Rogera Scrutona*, představuje pojem, původně užívaný Ernstem Haeckelem k označení odvětví biologie, které se zabývá vzájemnými vztahy mezi organismy a prostředím (z řeckého *oikos*, čili domov, nebo žití). Tento pojem přejala řada hnutí, která se však projevují spíše ekologisticky, než ekologicky.

Co se týče ekologismu, je to pseudoekologie. Paradoxně dnes pro titul ekologa stačí pár hodin, během kterých vyrobíte plakát proti Temelínu, předvedete ho médiím a ještě za všechno dostanete slušně zapláceno. Dnešní ekologisté, většinou kosmopolitní trockistická levice, mají sice plná ústa ochrany prostředí a stohy papírů klimatických studií, ale dopady jejich práce na skutečný stav kvality našeho žití (chápaný celostně a nikoli jen redukcionisticky, například se zaměřením na otázku oteplování) jsou katastrofální. Stačí vzpomenout na jejich zuřivé odmítání atomové energie, coby nejčistšího zdroje energie, kterým nahrávají ropné lobby. Pokud se chceme rozumně bavit o zkvalitňování života kolem nás za současného zachování rozumné hospodářské síly a neustrnutí v utopickém antitechnicismu, je potřeba tyto přežitě modernistické koncepce a konfliktní linie opustit. Ani Cohn-Bendit, Bursík, Gore, či Klaus, nýbrž Haeckel a Ernst a Friedrich Georg Jüngerové.

Ernst Jünger, mimochodem vášnivý entomolog, v roce 1982 vtipně glosoval současné environmentalisty slovy:

„...nad hmyzem vládne ministerstvo zemědělství...ti pracují s jedy, takže jich zabíjejí miliardy. Ale když potom nějaký malý kluk běhá kolem se sítkou na motýly, dívají se na něj pomalu jako na vraha. Takoví jsou lidé, nejen v Americe.“

Současná představa o udržitelném rozvoji a ekologicky přijatelném prostředí, vychází z nepochopitelného redukování problémů na jednotlivosti. A tak se problémem číslo jedna stává tu globální oteplování, podruhé znečištění vod, posléze znečištění ovzduší, a tak dále, a tak dále. To všechno jsou nesmírně důležité věci, které ovšem tvoří komplexní celek. Domnívám se, že cesta k pochopení současných ekologických problémů planety jde přes poznání ničemnosti pokrokářského myšlení, které ve finále vede v představu o exponenciálním růstu. V jeho světle jsou globální oteplování a ochuzování biodiverzity pouhým rozdílným vyjádřením téže společné materie.

Současný svět (zejména jeho západní část) na své cestě za pozlátkem zjevně ztratil pojetí o základních zákonech fyziky a logiky. Za posledních dvě stě let lidstvo spotřebovalo přírodní suroviny, které na Zemi vznikaly několik stovek milionů let. Je iluzorní a sebevražedné myslet si, že současný konzumní trend tato planeta vydrží. Nejde ovšem ani až tak o *Gaiu*, která má před sebou bezpochyby několik miliard let, ale o civilizaci. Současný konzumní způsob západního života, spojený s abstraktními pokrokářskými představami o neomezeném, exponenciálním růstu, v sobě zahrnuje problémy nejen ekologického, ale i sociálního (hlad, vyvolaný v Třetím světě a následná masová imigrace jako hrubě negativní jev) a politického charakteru.

Je potřeba provést filosofický obrat znovupotvrdit prioritu „být“ nad „mít“. Odmítnout exponenciální růst, který se odpírá samotným přírodním zákonům (v přírodě ovšem některé příklady exponenciálního růstu existují – například rakovina) a jít cestou ekologického produktivismu, jak navrhuje například **Guillaume Faye**. Tedy nikoli jak vyrábět méně, aby se méně znečišťovalo, nýbrž jak vyrábět lépe a přitom méně znečišťovat.